

всездъ и́зъятіа, и́ всездъ пристрастіа на вржхъ січките, и́ на вржхъ оніа сірѣчъ, който се намероватъ на слѹжбы Царски, на єхліислави-
мете, и́ на вржхъ оніа, който са отъ дрѹги
Милеты, заради това поставлените тіа пра-
вила (каноне) не ограничаватъ само въ над-
зирателството и́ вниманіето на слѹжителите
на Царството, но спорѣтъ общеественныте
правици, и́зъискватъ да се намероватъ и́ подъ
зрѣніето (подъ глѣданѣто) на січките ѿбшо
человѣци, и́ да има сѣкой правдина (правица)
да и́зслѣдува по тѣнко и́ да испытува тіа
маслахаты, и́ когато се не совершаватъ, да
дава хаберъ на Царството, и́ да тражи совер-
шаванѣто йма, и́ да си доидѣ правдата на
местото. А притомъ да се намеровъ мѣна-
сїпци да се притѹри нѣщо при нѣкои нѣждни
маслахаты, когато разсуди добре по межди
си мѣдлило.

Имената на оніа който са си бударили пе-
чатите на настоѧща та Царска казнителна ко-
дика, (джеzа каноннамѣ), разѹмнѣши єпї-
тропи, высочайши и́ мѣдрѣйши Оулемъ, съ
членовете на соборatz на-праведни те и́зрече-
ніа